

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9C/84/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414207767
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8414207767.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Jurajom Fújerikom v právnej veci žalobcu: UK Profit, spol. s r.o., so sídlom Hornočermánska 797/59, Nitra, IČO: 35 937 815, právne zastúpeného JUDr. Ivanou Zmekovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Zámocká 30, proti žalovanej: L. o zaplatenie 413,05 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 60,- Eur od 9.9.2014 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

II. Žalobu **z a m i e t a .**

III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 28,- Eur v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 01.12.2014 domáhal zaplatenia 473,05 Eur spolu so zmluvným úrokom z omeškania vo výške 44,61 Eur, so zákonným úrokom z omeškania vo výške 21,82 Eur vyčísleným ku dňu postúpenia pohľadávky a úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 473,05 Eur od 09.09.2014 do zaplatenia, to všetko titulom nesplateného úveru, ktorý žalovanej poskytol právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s.. Žalobca svoju pohľadávku špecifikoval tak, že dlžná suma vo výške 473,05 Eur predstavuje istinu úveru, suma 44,61 Eur zmluvné úroky z omeškania a suma 21,82 Eur zákonné úroky z omeškania vyčíslené ku dňu postúpenia pohľadávky.

Žalovaná v odpore podanom proti platobnému rozkazu, ktorý súd vydal na návrh žalobcu uviedla, že dôvodom jej platobnej neschopnosti je núdza rodiny, do ktorej sa dostali po skončení jej i manželovho pracovného pomeru. Dňa 09.06.2014 uzavrela so spoločnosťou DPS Financial - Consulting s.r.o. zmluvu o uznaní a splácaní záväzku č. 1932-2013, v ktorej sa dohodla na splátkovom kalendári vo výške 10,- Eur mesačne. Zdôraznila, že je bežným občanom, ktorý nemá ekonomické ani právnické vedomosti, ale z poskytnutého úveru vo výške 331,94 Eur, ktorý pravidelne splácala jeden rok sa jej zdá suma 539,- Eur priveľmi vysoká a preto uznáva len časť uplatneného nároku.

Žalobca písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.04.2015 vzal svoju žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie 60,- Eur s 5,15 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 60,- Eur od 09.09.2014 do zaplatenia.

Žalobca a právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie konané dňa 26.06.2015 nedostavili, pričom žalobca a jeho právny zástupca svoju neúčast' ospravedlnili písomným podaním doručeným súdu dňa

24.06.2015. Preto súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, výsluchom žalovanej, návrhu na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte zo dňa 25.03.2008, odstúpenia od Zmluvy o kreditnej karte zo dňa 19.05.2010, Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.09.2013 spolu s prílohou č. 1, Zmluvy o postúpení pohľadávok č. X/XXXX. zo dňa 08.09.2014 spolu s prílohou č. 1, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2013 a zo dňa 25.09.2014, zmluvy o uznaní a splácaní záväzku č. XXXX-XXXX zo dňa 05.06.2014, odporu žalovanej zo dňa 09.02.2015, fotokópií poštových poukážok, písomných vyjadrení žalobcu zo dňa 01.04.2015 a zo dňa 08.04.2015, prehľadu transakcií od 01.01.2011 do 03.03.2015, obsahu prílohovej obálky, ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobu - Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, ako banka uzavrela so žalovanou, ako klientom dňa 25.03.2008 Návrh na uzatvorenie Zmluvy o kreditnej karte, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá kreditná karta VISA Classic elektronická s úverovým rámcom v celkovej výške 331,94 Eur (10.000,- Sk). Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. listom zo dňa 19.05.2010 v súlade s ustanovením bodu 10.3 písm. b) a f) Obchodných podmienok pre Kreditné karty odstúpil od Zmluvy o kreditnej karte, a to s účinnosťou ku dňu 31.05.2010. Zároveň vyzval žalovanú, aby pohľadávku, ktorá vznikla v súvislosti so zmluvou uhradila najneskôr do 15 dní odo dňa účinnosti tohto odstúpenia, pričom výška nesplatennej pohľadávky predstavovala k dátumu 30.04.2010 sumu 739,32 Eur.

Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., ako postupca, uzavrel dňa 27.09.2013 so spoločnosťou DPS financial consulting, s.r.o., ako postupníkom, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči žalovanej vyplývajúca z vyššie uvedenej Zmluvy o kreditnej karte, čo vyplýva z prílohy č. 1 tejto zmluvy. Slovenská sporiteľňa, a.s. listom zo dňa 11.10.2013 oznámila žalovanej postúpenie predmetnej pohľadávky na spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o..

Spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o., teraz v pozícii postupcu, uzavrela dňa 08.09.2014 so žalobcom, ako postupníkom, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. X/XXXX, ktorou predmetnú pohľadávku voči žalovanej postúpila žalobcovi a túto skutočnosť listom zo dňa 25.09.2014 oznámila žalovanej.

Spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o. uzavrela dňa 05.06.2014 so žalovanou Zmluvu o uznaní a splácaní záväzku č. XXXX-XXXX, ktorou v zmysle § 323 a § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka obe zmluvné strany spoločne vyhlásili, že sú si vedomé, že žalovaná, ako dlžník, má voči spoločnosti DPS financial consulting, s.r.o., ako veriteľovi záväzok vyplývajúci zo zmluvy uzatvorenej so Slovenskou sporiteľňou, a.s., ktorý pozostáva z istiny vo výške 493,05 Eur, riadneho zmluvného úroku z omeškania vo výške 44,61 Eur a zákonného úroku z omeškania vo výške 16,07 Eur ako aj zo zákonného úroku z omeškania 5 % ročne z nesplatennej istiny od 27.09.2013 do zaplatenia. Žalovaná, ako dlžník týmto vyhlásila, že čo do dôvodu i výšky tento svoj záväzok voči veriteľovi uznáva a zaväzuje sa ho zaplatiť v splátkach konkretizovaných v článku III tejto zmluvy. Z článku IV bodu 3 tejto zmluvy vyplýva, že rozhodným poriadkom pre posúdenie práv a povinností vyplývajúcich z tejto zmluvy je právny poriadok Slovenskej republiky, najmä ustanovenia Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov.

Žalobca písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.04.2015 uviedol že žalovaná od podania žaloby zaplatila dňa 20.08.2014, 19.09.2014, 20.11.2014, 19.12.2014, 21.01.2015 a dňa 27.02.2015 sumy po 10,- Eur, a preto navrhol schválenie súdneho zmieru, ktorým by súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 413,05 Eur spolu so zmluvným úrokom z omeškania vo výške 44,61 Eur, so zákonným úrokom z omeškania vo výške 21,82 Eur vyčísleným ku dňu postúpenia pohľadávky a úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 413,05 Eur od 09.09.2014 do zaplatenia. Súd toto podanie žalobcu podľa obsahu posúdil ako čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie istiny 60,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 60,- Eur od 09.09.2014 do zaplatenia.

Žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 26.06.2015 uviedla, že od Slovenskej sporiteľne dostala ponuku, že si môže vziať úver prostredníctvom kreditnej karty vo výške 10.000,- Sk, čo aj urobila. Tento úver splácala prostredníctvom účtu, avšak potom, čo jej účet zablokoval exekútor, tieto splátky už ňou neboli realizované. Následne tento úver platila tak, že každý mesiac v banke splatila

10,- Eur, a preto nevie, ako jej mohol vzniknúť tento nedoplatok. Žalovaná si už nepamätá, kto presne ju oslovil s ponukou na uzavretie Zmluvy o uznaní s plácaní záväzku s tým, že nevedela o tom, že záväzok je premlčaný. Výslovne pritom uviedla, že nevie, čo je to premlčanie. Zároveň uviedla, že od marca 2015 spláca po 20,- Eur mesačne, pričom na vyšších splátkach sa telefonicky dohodla s právnou zástupkyňou žalobcu.

Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára:

Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 96 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Nakoľko žalobca vzal svoju žalobu čiastočne späť nielen v časti o zaplatenie istiny vo výške 60,- Eur, ale aj o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 60,- Eur od 09.09.2014 do zaplatenia, a pretože súd uznesením č.k. 9C 84/2015 - 57 zo dňa 22.05.2015 rozhodol len o zastavení konania v časti o zaplatenie istiny vo výške 60,- Eur, súd v prvom odseku výrokovej časti tohto rozsudku tento nedostatok odstránil tak, že rozhodol o celom predmete čiastočného späťvzatia žaloby a konanie zastavil aj v časti úroku z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 60,- Eur od 09.09.2014 do zaplatenia.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že základom právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou je Zmluva o kreditnej karte, ktorú so žalovanou, ako dlžníčkou uzatvoril právny predchodca

žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., ako banka vystupujúca v pozícii veriteľa. Súd však musí konštatovať, že žalobca súdu v priebehu konania nepreukázal, akú skutočnú sumu žalovaná z kreditnej karty čerpala a koľko z tohto úveru do podania žaloby skutočne splatila. Súdu je známa iba výška kreditného limitu, ktorý bol dohodnutý na sumu 331,94 Eur (10.000,- Sk), avšak nie aj skutočná suma peňažných prostriedkov čerpaná žalovanou z kreditnej karty formou úveru.

Súd túto zmluvu z právneho hľadiska posúdil v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako „nepomenovanú zmluvu“, ktorá má po obsahovej stránke najbližšie k zmluve o úvere v zmysle § 497 a nasledujúce Obchodného zákonníka. Zároveň, vzhľadom na postavenie právneho predchodcu žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., ako banky a žalovanej, ako fyzickej osoby - nepodnikateľa, má uvedená zmluva charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, čo napokon účastníci konania, vrátane samotného žalobcu v priebehu konania ani nespochybňovali. Pri tomto právnom posúdení charakteru záväzkového vzťahu tak dochádza ku kolízii právnych úprav vychádzajúcich z dualistického systému záväzkového práva Slovenskej republiky, kedy na jednej strane právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou zmluvu vychádzajúcu z právnej úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, avšak táto zmluva má zároveň aj charakter spotrebiteľskej zmluvy upravenej v Občianskom zákonníku. Je nesporné, že žalovaná vstúpila do právneho vzťahu ako fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti. Je plne v súlade s princípom ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať občiansko - právnu úpravu, ktorá je svojím charakterom typizovaná na právnej vzťahu súkromno - právnej povahy, v ktorých aspoň jeden subjekt vystupuje v pozícii spotrebiteľa. Obchodný zákonník je právnou normou primárne zameranou na reguláciu právnych vzťahov medzi podnikateľmi, čo síce nevylučuje, aby spotrebiteľ nemohol platne uzavrieť zmluvu upravenú v Obchodnom zákonníku, avšak z hľadiska posudzovania odvodených nárokov z tejto zmluvy (premlčanie, postúpenie, uznanie záväzku a pod.) je potrebné aplikovať právnu úpravu obsiahnutú v Občianskom zákonníku. Z tejto premisy napokon vychádzal aj zákonodarcu, ktorý v prípade kolízie noriem občianskeho a obchodného práva v ustanovení § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakotvil prednostné použitie úpravy občianskeho práva v právnych vzťahoch majúcich spotrebiteľský charakter.

Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. odstúpila od Zmluvy o kreditnej karte ku dňu 19.05.2010. V zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa odstúpením od zmluvy, zmluva od počiatku zrušuje. Právnomu predchodcovi žalobcu, resp. žalobcovi tak vzniklo právo domáhať sa zaplataenia neuhradeného zostatku úveru vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe stanovenej v § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá začala plynúť dňa 01.06.2010 a uplynula dňa 01.06.2013. Na plynutie premlčacej doby nemá vplyv ani postúpenie pohľadávky, pretože s pohľadávkou prechádzajú všetky práva s ňou spojené (§ 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou musí súd v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa aj bez návrhu prihliadnúť na oslabenie nároku žalobcu voči žalovanej, ako spotrebiteľke, vrátane jeho premlčania a vysloviť záver, že nárok žalobcu bol v čase doručenia žaloby tunajšiemu súdu (01.12.2014) premlčaný.

Na tomto právnom závere súdu nič nemení ani uzavretie Zmluvy o uznaní a splácaní záväzku č. 1932-2013 zo dňa 05.06.2014. Už z vyššie uvedeného odôvodnenia týkajúceho sa prednostného použitia Občianskeho zákonníka je zrejmé, že na uznanie dlhu sa v plnej miere vzťahuje § 558 Občianskeho zákonníka. Nakoľko v čase uzavretia tejto Zmluvy bola už pohľadávka premlčaná, uznanie dlhu by malo právny následok len v prípade, ak by žalovaná o premlčaní dlhu vedela. Z obsahu tejto Zmluvy však nevyplýva, že by právny predchodca žalobcu - spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o. výslovne v texte zmluvy žalovanú upozornil na skutočnosť, že uznáva premlčaný dlh. To, že žalovaná o premlčaní dlhu nevedela vyplynulo aj z jej výpovede na pojednávaní, z ktorej je zrejmé, že žalovaná, ako osoba neznalá práva vôbec nevie, čo znamená premlčanie dlhu. V tomto kontexte je potrebné chápať aj písomné vyjadrenia žalovanej v priebehu konania, že svoj dlh uznáva a chce ho celý uhradiť a tiež skutočnosť, že žalovaná dlh spláca, pretože žalovaná tak konala a koná bez vedomosti o premlčaní dlhu. Preto ani tieto jej prejavy nemajú charakter účinného uznania dlhu.

Na základe zisteného skutkového stavu a pri aplikácii vyššie citovaných právnych predpisov dospel súd k záveru, že pohľadávka žalobcu voči žalovanej je premlčaná a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Pretože súd konanie v časti zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby, je potrebné pri komplexnom posúdení trov konania vychádzať tak zo zásady úspešnosti upravenej v ustanovení § 142 O.s.p., ako aj zásady zavinenia za zastavenie konania upravenej v § 146 ods. 2 O.s.p.. Vo vzťahu k čiastočnému zastaveniu konania súd vychádza z odôvodnenia trov konania uvedeného v uznesení č.k. 9C 84/2015 - 57 zo dňa 22.05.2015 s tým, že žalobca zaviniť zastavenie konania v časti o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 30,- Eur a žalovaná zaviniť zastavenie konania v časti o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 30,- Eur, a to z dôvodu, že sumu 30 Eur žalovaná zaplatila žalobcovi ešte pred podaním žaloby a sumu 30,- Eur zaplatila až po podaní žaloby. Túto zodpovednosť žalovanej za zastavenie konania v časti úroku z omeškania zo sumy 30,- Eur možno z hľadiska celého predmetu konania pri uplatnení zásady úspešnosti chápať ako neúspech žalovanej. Tento neúspech je však vzhľadom ku skutočnosti, že súd žalobu zamietol, čo z pohľadu žalovanej znamená jej úspech, tak nepatrný, že súd pri aplikácii ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p. priznal žalovanej plnú náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za odpor vo výške 28,- Eur. Žiadosť žalovanej o vrátenie súdneho poplatku za odpor, ktorú doručila tunajšiemu súdu dňa 26.02.2015 možno po obsahovej stránke považovať za návrh na rozhodnutie o trovách konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p.. Preto o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené v treťom odseku výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.